Ч. 72. Четвер 13 цьвітня (31 марта) 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Др. Крамарж про передвиборчу ситуацию між Чехами. — Войскова реформа а сойм угорский. — З Альбанії.

В молодоческім орґані „Narodni Listy“ появила ся замітна статя дра Крамаржа п. н. „Нові відносини“, присьвячена теперішній політичній ситуациї. На єго думку бар. Бінерт тому розвязав парлямент, бо бачив, що теперішна більшість, чи докладнійше, дотеперішна система правліня не дасть ся довше удержати. Чехи вже від двох літ домагають ся зміни підстави правительственної більшости в тім напрямі, щоби та більшість не складала ся тілько з Німців і Поляків, але відповідала істнуючим національним відносинам в державі. Коли би то стало ся, тоді всї партиї Славяньскої Униї взяли би участь в позитивній праци. Правда, бар. Бінерт також говорив про зміни в складї більшости, але не хотів нічого знати про зміну системи.

Безпосередною причиною розвязаня парляменту було те, що бар. Бінерт не міг числити на ухвалене фінансової реформи. Та сама справа стане на дневнім порядку також в будучім парляменті, який буде стояти під знаком реформи податкової і адміністрацийної, при чім мусить бути переведена децентралізация і санация краєвих фінансів. Для чеської політики ті справи стоять на першім місци.

Що до чеської репрезентациї в новім парляменті, др. Крамарж висловлює думку, що она повинна бути злучена в одноцільний чеський клюб, який знов повинен розпоряджати великим числом згідно поступаючих, поважних і випробованих послів. Треба вибирати тілько найлїпших людий, — ось чеський виборчий клич.

Щоби підготовити ґрунт під одноцільний ческий клюб, чеські партиї приняли за клич виборчої акциї компроміси на національній основі. Але поки що прийшло тілько до компромісу між молодочехами і національними социялістами. Компроміс потверджено на 6 літ. На тій основі обі партиї мають дістати по 16 мандатів. Скрізь має ставати тілько один кандидат, якого будуть підпирати обі партиї.

Поза тим компромісом остають чеські радикали (т. зв. партия правно-державна), аґрариї, клерикали, реалісти (массариківцї) і социяльні демократи. Радикали, клерикали і аґрариї можливо пристануть до компромісу. За те реалісти і социяльні демократи заключили компроміс між собою і будуть іти спільно против всїх инших партий.

Що до становища Чехів в німецких округах, де они не мають виглядів вибрати свого кандидата і можуть ставити кандидатури тілько для почисленя голосів, радикали звернули ся до національної ради з пропозицию, щоби в тих округах не ставити чеських кандидатів, тілько голосувати на німецких социяльних демократів против німецких націоналїстичних кандидатів.

Після вістий з Будапешту, рішене в справі войскових законів послїдує в найблизших днях. Дня 7 с. м. прибули до Відня ґр. Кін-Гедервари і міністер гонведів ґен. Газай, аби перевести відповідні переговори в тій справі. Дуже бути може, що справа буде порішена вже нині на авдиенциї угорского президента міністрів у Найяєн. Пана. Трудности, які стояли ще на перешкоді, не були так значні, аби давати причину до побоюваня. На скоре полагоджене справи наставало перед усїм угорске правительство, аби як найскорше внести предложене в соймі без огляду на те, що австрийска рада державна розвязана. Розходить ся іменно о те, що угорске правительство буде мало в осени проґраму парляментарних справ заложену буджетом, а пізнійше справою побору рекрута. Тепер же сойм може віддати ся зовсім спокійно войсковій реформі, а опозиция, яка в тій справі хотіла би ставити перешкоди, мусїла би

---

7)

ПРИГОДИ БРИҐАДИЄРА ЖЕРАРДА.

З анґлїйского — Конана Дойля.

(Дальше).

— Пане полковнику — відозвав ся я — чи можу вам щось запропонувати?

Глянув бистро на мене, бо не забув ще моїх уваг при вечери.

— Кажіть — відповів.

— Я хотів вказати на то, — говорив я — що се поручене мусить після права і розказу припасти мені.

— Якто, пане ротмістре Жерар?

— Після права тому, що я ротмістром першої кляси, а з огляду на розсудок, тому, що мене може найменше бракувати в полку, бо люди ще мене не пізнали.

Погляд єго злагіднів.

— Властиво маєте послух, пане ротмістре — відповів. — Впрочім суджу, що ви найлїпше надаєте ся на то, щоби підняти ся поручення. Коли хочете удати ся за мною, видам вам зараз інструкциї.

Виходячи, желав я своїм новим товаришам збруї доброї ночи і упімнув їх ще раз, що о пятій годині рано ставлю ся на місци. Уклонили ся в мовчаню, а по мінах їх я пізнав, що почали инакше цінити мою вартість.

Я припускав, що полковник оповість менї зараз головні річи задачі, котра чекала мене, тимчасом він поступав мовчки а я за ним.

Ми переходили через табор, через шанцї і каменисті руїни, рештки муру містового. Потім посувались ся через цілий ряд коритарів, що вели серед звалища домів, котрі наші пionїри висадили у воздух. Широкі поля були вастелені відломками каміня, де давнійше було богате передмістє. Маршалок Лян казав там позакладати дороги і на рогах поуміщувати ліхтарні і написи, щоби можна було з'орентувати ся.

Полковник гонив наперед, аж вкінци по довгій вандрівці ми станули перед високим сірим муром, що загороджував нам дальшу дорогу. Ту за барикадою була наша передна сторожа.

Впровадив мене до хати без даху, де було двох офіцирів зі штабу, держачих перед собою мапу розвинену на бубні. Клячали над нею і приглядали ся їй уважно при сьвітлї ліхтарнї. Одним, з гладко виголеним лицем, з довгою шиєю був маршалок Лян, другий був ґенерал Разут, котрий стояв на чолї корпусу інжинірского.

— Ротмістр Жерар зголосив ся на охотника — сказав полковник.

Лян встав і стиснув мене сильно за руку.

— Ви є хоробрим жовніром, пане ротмістре — сказав. — Маю вручити вам подарунок — говорив дальше, подаючи менї малу рурку. — Се є особливший препарат дра Фардата. В разї конечної потреби приложите отверту рурку до уст і згинете сейчас без болю.

Був се не дуже заохочуючий вступ. Мушу признати ся вам, панове, що мурашки менї за шкірою лазили, а волосе стало дубом.

— Перепрашаю, ексцеленциє — сказав я салютуючи — знаю дуже добре, що я зголосив ся до дуже небезпечного діла, але не подано менї ще близших пояснень.

— Пане полковнику — сказав Лян строго — то чей не гарно, що ви приняли зголошене того хороброго офіцира, не вияснивши єму перед тим небезпеки, на які наражає ся.

Тимчасом я відзискав свою звичайну відвагу.

— Пане ґенерале! — закликав я. — Позвольте зробити менї одну увагу; чим більша небезпека, тим більша і слава. Я жалував би зголосивши ся на охотника, коли би справа не була сполучена з небезпеками.

Було се сказано по геройски, а мій виступ додав моїм словам притиску. Я стояв в тій хвили справдї як герой.

Коли побачив я здивований погляд маршалка, задрожав з роскоші на думку, як славний чекає мене перший виступ в Іспанії. Колибим був умер або згинув сеї ночи, імя моє перейшло би в будучність і ніхто не забув би єго. Мої нові товариші збруї, а так само і старі при стрічи з пошаною і любовію оповідали би о ротмістру, котрий доконав тілько геройских діл і згинув такою геройскою смертию.

— Пане ґенерале — сказав маршалок до Разута — роскажіть цілу справу.

свою роботу розгягнути на ціле літо аж до пізної осени, що не було би легкою задачию. Впрочім літо не надає ся до веденя горячих парляментарних борб. Инакше справа веде ся в осени, коли посли по літних фериях вертають зі сьвіжими силами до роботи. Впрочім і з иньших причин теперішна хвиля сприяє полагодженю реформи в угорскім соймі. Опозиция допустила ся тої нерозваги, що в банковій дискусиї розпочала щось подібного до обструкциї, хоч то подобає лиш на пробу. Отже та проба випала для опозициї дуже лихо, бо дуже обезсилила її, а не лежить в інтересі правительства полишати опозициї час на придбане нових сил.

Мимо того ситуация лиш взглядно користна для войскової реформи. Опозиция як небудь добуде послідних сил, аби реформу поборювати і при тій нагоді повалити кабінет. Не легко бо найде ся друга відповіднїйша до того нагода. Коли опозиция не з'уміє з неї скористати, то правительство на довгі часи має забезпечене єствоване.

Положенє в Альбанії укладає ся критичнїйше нїж спершу здогадувано ся в Константинополи, коли Малісори, альбаньске католицке племя, підняли ворохобню. Над чорногорскою границею прибрали події дуже грізний вид і всї дотеперішні способи загодження бурі завели. Що гірше, в альбаньскій справі виринає справа нова, ще більше замотана, бо справа альбаньска і чорногорска разом. Нинї бо нема вже сумнїву, що події в альбаньских землях над чорногорскою границею не прибрали би так грізного виду, коли би альбаньского руху не піддержувано зі сторони Чорногори. Збігцї з Альбанії находять там дуже прихильне приняте, а навіть грошеву поміч, аби могли заосмотрювати ся в нове оружиє. І переважна часть нападів на пограничні турецкі сторожі ішла з поза чорногорскої границї, а в тих нападах — так бодай говорять Турки і так імовірно є — піддержувало Альбанцїв не лише чорногорске населенє, але також й чорногорске войско.

Ті напади, спершу відокремлені, ставали чим раз частїйші і прибирали на силї, так що вкінци переміняли ся в правдиві битви.

Супротив того турецке правительство скріпило пограничні залоги від сторони Чорногори і постановило перевести енергічну санацию тих відносин, аби раз на все позбути ся клопоту. Однако лекше постановити як зробити таке дїло. Послідні донесеня з околиць навіщених ворохобнею зовсім не потверджують надії, що справа пійде гладко. Ворохобники можуть виказати ся успіхами і взагалі хоробро держати ся, а турецкі войска в кождій битві мають дошкульні страти. Взагалі Туреччина буде мусіла згромадити великі сили і буде мати богато клопоту, заки вспіє побороти ворохобню і занести лад в Альбанії.

Новинки.

Львів, 12 цьвітня 1911.

— **Іменованя і перенесеня.** Міністерство торговлї надало старшому контрольорови почтовому Фр. Гренови в Коломиї посаду старшого управителя почтового в Бохнї, контрольорови почтовому зі Львова Вячесл. Юркевичеви, посаду управителя почтового в Горлицях. — Ц. Намістник перенїс практикантів концептових Намістництва: дра Ал. Аргасїньского з Сянока до Городка Ягайл., а Йос. Гавлїковского зі Львова до Сянока. — Львівский висший суд краєвий іменував офіцияла канцелярийного Зигм. Белемера в Тернополи, старшим офіциялом канцелярийним ad personam, а канцелїста Фел. Яворского в Делятинї офіциялом канцелярийним ad personam з полишенєм в дотеперішнім місци службовім.

— **Лїцитация.** Дня 13 цьвітня 1911 о год. 9 відбуде ся в магазинах товарових стацій Львів-Підзамче публична лїцитация невідобраних товарів як сїрники, кава, меблї, шкіри, бочка гіпсу, сукна, скла і т. п.

— **Наука стріляня в школах.** Міністерство краєвої оборони зарядило основанє окремого курсу науки в стріляню для тих професорів і учителїв середних шкіл, які в сїм роцї будуть покликані на військові вправи, а які мають посади в тих школах, де вже введено для учеників науку стріляня. Лекциями стріляня управляють тепер в школах офіцири.

— **Лїтний розклад їзди на електричнім трамваю у Львові.** Перший віз від віденьской каварнї до головного двірця улицею Льва Сапіги буде від'їздити о год. 5·20 рано. 2) Постійний рух від віденьской каварнї на всї боки буде починати ся о год. 5·40 рано. 3) Перші вози із кінцевих стацій до середмістя будуть від'їздити о годинї 6 рано. 4) Послідні вози із середмістя будуть розїздати ся до всїх кінцевих стацій о год. 11 в ночи. 5) Послідні вози будуть опускати всї кінцеві стациї в напрямі середмістя о год. 11·20 в ночи. Послїдний віз з Гетманьских валів лише до жандармериї буде від'їздити о год. 11·45 в ночи. 7) Послїдний віз з Гетманьских валів до жовківскої рогачки буде від'їздити о год. 11·45 в ночи. 8) Від

Офіцир інжинериї встав. З компасом в руцї випровадив мене до дверий і показав той сїрий мур, що виставав серед звалищ домів.

— То теперішна лїнія оборонна ворога. — Суть то мури старого монастиря Мадонни. Єсли здобудемо его, місто мусить піддати ся. Але позакладали всюди підземні міни, а мури суть так грубі, що була би нечувано тяжка праця артилериї, зробити в них вилім. Случайно довідались ми, що ворог в одній з найнизших пивниць умістив значний запас пороху. Коли би удало ся нам спричинити там вибух, мали би ми вільний перехід.

— Як се зробити — запитав я.

— Зараз виясню вам. В місті є аґент французкий Губерт. Той здібний чоловік утримує з нами все зносини і прирік нам, що маґазин сей висадить у воздух. Має се стати ся над раном, а від двох днів чекає відділ штурмовий тисяч ґренадієрів, щоби повстав вибух. До сего часу нема вибуху, а від Губерта не маємо жадних вістий. Ходить о се, щоби довідати ся, що стало ся з ним.

— Отже бажаєте собі, щоби я розглянув ся і вишукав его?

— Зовсїм слушно. Чи хорий, ранений, чи не жиє? Чи маємо чекати на него, чи маємо старати ся о здобуте міста иншою дорогою. Сеї справи не можемо рішити, доки не будемо мати певности що до судьби Губерта. Ту є плян міста, пане ротмістре. Видите, що серед того перстеня монастирів, знаходить ся чотирокутна площа, з котрої виплива множество улиць. Коли будете на тій площи, побачите в розї катедру. Там зачинає ся улиця Толеданьска. Губерт мешкає в малім дімку межи шевцем а винярнею по правій стороні від церкви. Розумно?

— Зовсїм!

— Мусите увійти до сего дому, поговорити з Губертом і довідати ся, чи его плян є можливий до виконаня, чи не можемо зовсїм числити на него.

Витягнув якийсь узол, в якім були якісь брудні бронзові убраня.

— То ряса Францїсканина — сказав. — Побачите, що се найлїпше одїнє.

Я відскочив як опарений.

— Заміняєте мене в шпиґуна! — закликав я. — Чи не можу задержати мундура?

— Се неможливо! Як ходили бисьте в нїм по місті, не наражаючи ся на пійманє? Застановіть ся також, що Ішпанцї не беруть бранців до неволї, і що ваша судьба є однакова в кождім одїню, коли дістанете ся в їх руки.

Говорив правду, бо я був досить довго в Ішпанії, щоби переконати ся, що така судьба була гірша від самої смерти. В цїлій моїй подорожі від границї до Сараґоси я наслухав ся досить найстрашнїйших річий о муках і о калїцтвах, яким піддавано бранців французских.

Я всядив ся в рясу Францїшканина.

— Я готов! — сказав я!

— Маєте зброю при собі?

— Мій меч!

— Почують его брязкіт. Возьміть сей штилет, а меч лишіть ту. Скажіть Губертови, що о четвертій рано відділ буде готовий до штурму. На дорозї стоїть сержант, котрий покаже, як дістати ся до міста. Добранїч і желаю щастя.

Заки міг я вийти з помешканя, оба ґенерали похилили ся вже над мапою і зближили так голови, що они стикали ся.

Перед дверми стояв підофіцир інжинериї і чекав на мене. Я стиснув більше пасок моєї одежи, здоймив чако і затягнув капузу. Потім відняв остроги і пішов мовчки за моїм провідником.

Ми мусїли поступати осторожно, бо на мурах стояла сторожа ішпаньска і стріляла безустанно до нас. Перейшлисьмо осторожно коло великого монастиря і серед румовища дійшлисьмо до великого дерева оріхового. Ту провідник затримав ся.

— По тім дереві легко видерти ся на гору — сказав. — Драбина не була би вигіднїйша. Лїзьте на гору, з найвисшої галузи можете дістати ся на дах того дому. Звідтам мусить вас провадити ваш ангел хоронитель, бо я більше не можу вам помочи.

Я підніс до гори габіт і видрапав ся на дерево. Була повня місяця і місяць сьвітив ясно. Чорний дах виразно рисував ся на тлї ясного неба. Дерево стояло в тіни дому.

Я спинав ся поволи з галузи на галузу, аж вкінци долїз майже до вершка. І тілько мав я дістати ся на найвисший конар, щоби дістати ся на мур.

Нараз почув я кроки. Я притиснув ся до пня, щоби сховати ся в тіни. По даху пересував ся якийсь чоловік просто на мене. Я побачив, як та чорна постава совгає ся по краю з витягненою головою, а при боці достеріг я вистаючу люфу мушкету. Єго захованє сьвідчило о осторожности підозріню. Раз чи два рази задержав ся а потім присунув ся аж до муру на кілька кроків від мене. Ту задержав ся і вистрілив.

Сей незвичайний гук вистрілу мало не довів до сего, що я не упав з дерева, так був для мене несподїданий. В першій хвили я думав, що поцїлив мене кулею. Коли однак з долини почув я зойк а Ішпанець голосно засьміяв ся, я догадав ся, що стало ся. Мій бідний провідник чекав на долинї, щоби приглянути ся, як я буду перелазити через мур. Ішпанцї побачили его під деревом і стрілили до него.

Закинете менї ту панове, що в ночи стріляти не можна, але мусите повірити, що ті люди набивають свої карабіни ріжними кусниками зелїза, камінєм і шутром, так, що кождого вцїлять так певно, як я, що стягну кулею птаха на тоцї.

Ішпанець глянув на долину а провідник давав знати зойком, що жиє. Може бути, що хотів тому проклятому Французови завдати удар смертний, може хотів тілько перешукати кишенї — досить що відложив збрую на бік, похилив ся і скочив на дерево. В тій хвили я встромив ему штилет в серце. Упав на землю, ломаючи кілька галуз. Я чув на долинї якесь шамотанє і кілька проклонів сказаних по францускu. Ранений провідник не довго чекав на пімсту.

Я заховував ся спокійно через кілька мінут, бо було для мене зовсїм ясно, що по вистрілї хтось явить ся. Але панувала цїлковита тишина, котру перебивали годинники вежові, звіщаючи північ.

Я посунув ся вздовж конара і станув на даху. Карабін Ішпанця лежав там, що правда, але для мене був непридатний, бо не було рога з порохом. Як би карабін сей знайдено, зрадив би ворогови, що щось стало ся, тому по короткім надумуваню кинув я его за Ішпанцем.

(Дальше буде).

школи ім. сьв. Софії на Повиставову площу будуть їздити вози у погідних днях від год. 3 по полудни.

— **До Чехів на науку.** Треба признати, що наше краєве Товариство господарске „Сільский господар“ розвело вже свою діяльність у всяких напрямах а найновійшим і дуже важним єго ділом було висланє до Чехів на науку, на рільничу практику, 16 молодців, синів заможнійших наших господарів, щоби там вишколили ся на добрих поступових господарів, а вернувши в своясн стали такими взірцевими господарями, як ті, у котрих они учили ся.

Урядник товариства п. Рудий дожидав оногди через цілий день приїзду згаданих молодців і о 8 год. вечером були они вже всї на двірці. Суть то молоді люди, переважно у віцї від 18—2 літ, сини господарскі, з котрих деякі скінчили навіть по кілька кляс ґімназияльних і працювали доси на батьківских ґаздівствах. Приїхавших повитав іменем „Сільск. Господ.“ секретар Товариства п. Струк, а крім того явили ся ще пп. др Юл. Олесницкий і М. Творидло. Коли вже надійшла хвиля від'їзду промовив до зібраних п. Струк і вказуючи на цїль їх подорожи подав будучим практикантам вказівки, як мають поступати, щоб як найбільше навчитись, та використати кожду галузь господарску, щоби звертали увагу не лиш на управу ріллї, годівлю та заряд господарства, але і на все, що найдуть нового. Вернувши домів, мають они преціпь стати взірцевими рільниками та ширителями рільничої культури між своїм народом. Вкінци роздав їм п. Струк книжки „Взірцевий Господар“ в дарі та обіцяв висилати даром „Господарску Часопись“, на кошт „Сільск. Господаря. Відтак промовив ще др. Ю. Олесницкий та складав желаня як найлучших успіхів.

Серед сердечних подяк та желань попрощались всї, бо прийшов час відїзду. За хвилю вже поїхали в сьвіт під проводом урядника „Сільск. Госп.“ п. Кучери до Золотої Праги. Там повитає їх па двірци відпоручник ческої Ради культури краєвої (Ceska Zemledelska Rada), там они відпічнуть, оглянуть місто, а опісля роз'їдуть ся кождий до свого господаря. Господарства сї переважно малі, але взірцеві, котрі за посередництвом „Сільс. Госп.“ вказала „Рада культури“, в найлучше загосподарованих околицях Пільзна, Пардубиць, Колїна, Праги і нр. В сих господарствах одержать наші практиканти цїле удержанє та ще й платню, але трактовані будуть не як звичайні робітники, лиш як люди, що прийшли навчити ся. Тож кождий ґазда буде їх поучувати та служити всякими хосенними господарскими радами а вже „Zem. Rada“ та „Сільс. Госп.“ доложать всїх старань, щоби їм жилось як найлучше Там будуть через лїто, а хто буде мати охоту, що може лишити ся й через зиму в рільничій школї.

— **Про Шевченкове сьвято в Калуши** доносять до „Руслана“: Дуже величаво сьвяткував Калуш память Т. Шевченка дня 25 марта с. р. Обхід почав ся торжественним півторатисячним походом, в якім взяли участь „Соколи“ і „Січи“ Калущини, шкільна дітвора та непрогляднї лави сьвідомого калуского селяньства. Похід зайшов до „Народного Дому“, де відбула ся відтак академія. На підвисшеню виднїло погруде поета, яке гарно вирізьбив артист з України п. Гаврилко. Академію отворив п. Перфецкий з жаром виголошеною промовою. По тім слїдували сьвяточні привіти, селянина С. Ліщиньского, п. Евг. Перфецкої і академика Яр. Дудикевича. Гарне вражінє зробив на присутних також селяньский хор, деклямация п. Т. Бариша, та сценїчний образ „Вінок на могилу Тараса“, який дуже гарно відограли малі шкільні дїти.

На закінченє сего сьвята відбув ся вечером торжественний концер, який почав ся вступним словом п. Осипа Дудикевича. Цїлу проґраму виконано дуже красно. На особлившу увагу заслугують сольові співи п. Ґурнякевичівної і п. Брусака, сольова гра судиї Файґля і терцет на скрипку, віольончелю і фортепян, який відограли судиї п. Ганїнчак і Файґель та др. Перфецкий. На закінченє сего сего свята уставлена була п. Гаврилком чудова апотеоза скидаючої пута неволї і темноти України. Участники сего сьвята були одушевлені і певно не скоро забуде ся у них ся цїнна згадка про велике Тарасове сьвято.

— **Шпіґуньскі справи.** В уланьскій касарни на Личакові арештовано якогось Івана Смялю, котрий вліз там нїби переночувати а коли єго хотїли викинути, сказав, що він архікнязь Рудольф. Позаяк стверджено, що Смаля мав зносини зі шпігунами в Борщеві і що підглядав урядженя в касарнях, то єго арештовано і відставлено під закидом шпігуньства до суду карного. — З Тарнова знов доносять: Голосна свого часу справа арештованя Ґавріловича, давнїйше российского підданого, під закидом шпігуньства в користь Росиї добігає до кінця. В понедїлок скінчив ся реченець єго кари і вчера мали відставити єго до Львова до слїдчого арешту. Приятелї Ґавріловича (российского жида) зложили 4000 корон на кавцию, щоби Ґавріловича увільняти від слїдчого арешту.

— **Порядок Богослужень** в часї Страстного і Сьвітлого тиждня в церкві сьв. ВМ. Варвари у Відни: Дня 16. цьвітня „Недїля цьвітна“ о 7 год. р. читана сьв. Лїтургия, о 8 год. Утреня, о 1/2 11 співана сьв. Лїтургия в C-dur, муз. Бортняньского, о 12 год. сьвяченє ваїй, о 4 год. вечірня з послїдною страстною проповідию, суплікация і паннахіда. — Дня 17, 18 і 19 цьвітня сьв. Вел. понедїлок, второк і середа о 9 год. сьв. Лїтургия преждеосьвященна. — Дня 20. цьвітня сьв. Вел. четвер, о 9 год. вечірня з Лїтургиєю сьв. Василия Вел., о 6 г. сьв. і Спасительні страсти. — Дня 21. сьв. Вел. пятниця, о 10 год. часи царскі і обідниця, о 1/2 12 год. вечірня з положенєм Плащенниці, о 6 год. Утреня сьв. Вел. суботи, при котрій відспіває мішаний хор під батутою п. Прокоповича 7 стр. псальмів, муз. Бортняньского. — Дня 22. сьв. Вел. субота, о 9 год. вечірня з Лїтургиєю сьв. Василя Вел. о 3 год. надгробноє зі знесенєм Плащенниці, о 7 год. Утреня воскресна, співає міш. хор. — Дня 23. сьвітла недїля пасхи, о 8 год. читана сьв. Лїтургия, о 10 год. торжественна сьв. Лїтургия, целебрує Всеч. о. Архипресвітер і Мітрат Василій Фациєвич, співає міш. хор в As- і Es-dur, муз. Вербіцкого, о 4 год. вечірня з проповідию. — Дня 24. сьв. понедїлок, о 8 г. Утреня, о 1/2 11 год. співана сьв. Лїтургия, о 4 год. вечірня. — Дня 25. сьв. второк, о 8 год. Утреня, о 10 г. співана сьв. Лїтургия, о 4 год. вечірня.

Цїна збіжа у Львові.

дня 11-го цьвітня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	11·—	до	11·20
Жито	7·—	„	7·20
Овес	8·30	„	8·50
Ячмінь пашний	8·—	„	8·3·
Ячмінь броварний	8·30	„	9·50
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	8·50	„	12·—
Вика	9·50	„	10·—
Бобик	8·—	„	8·30
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	65·—	„	80·—
Конюшина біла	85·—	„	105·—
Конюшина шведска	65·—	„	70·—
Тимотка	45·—	„	55·—

Телеґрами.

Відень 12 цьвітня. Є. Вел. Цїсар від'їхав нинї о 8 год. рано окремим поїздом до Вальзе, де перебуде через сьвята у Архікнязя Франца Сальватора. Цїсар верне до Відня імовірно в днях 17 або 18 с. м.

Відень 12 цьвітня. Вчера відбули ся збори помічників різницких, на котрих ухвалено розпочати нинї страйк. До страйку готово приступити 1800 помічників.

Раймс 12 цьвітня. Положенє в Дамері погіршило ся. Винники узброєні в сокири і инші знаряди розбили пивниці з шампаньским вином пятьох фірм, понищили бочки і фляшки, вилили вино і хотїли доми підпалити, але то їм не удало ся. Улицями пливуть ріки шампаньского вина. Дві шкадрони драґонів не допустили до будованя нових барикад.

Триєст 12 цьвітня. Клюби італїяньский і словіньский в істрийскім соймі затвердили угоду заключену недавно у Відни мужами довіря обох сторін.

Еперней 12 цьвітня. Демонструючі винники прибули вчера вечером до Дізі і несучи червоний прапор прийшли під дім одної з шампаньских фірм, знищили брами і пивниці, розбили 230.00 фляшок з шампаном, спустошили бюро і побудували барикади. На улицях лежать купи розбитих фляшок.

Надіслане.

За редакцию відповідає: **Адам Кржовецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).